

[Augsburg], 1. Juni 1556

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 260.

Clarissimo viro, D. Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. P. D. Ex literis tuis intelligo, aliquot mea epistolia tibi non esse redditia. Omnino enim tibi iampridem significaui, libros illos mathematicos hic non haberi, antequam verò describantur et huc perferantur, μεγάλας βραδυτήτας intercedere. Egi tamen denuo cum D. Huldericho Fuggero, qui cum se tui studiosiss[imum] et amantiss[imum] esse profiteatur, operam daturum recepit, vt voto tuo (modò res facultatem habeat) quamprimum satisfiat. Περὶ τοῦ ἱεροῦ στεφάνου Polybij assentior interpretationi tuae et gratiam habeo. Quae verò de Graecis dignitatum vocabulis addis: ea etsi magna ex parte ita se habere intelligo, non tamen satis intelligo, ea praesertim quae prorsus exotica sunt, vt δρουγγάριος τοῦ στόλου quem classis praefectum interpretor μαντευόμενος μᾶλλον ἢ ἐπιστάμενος, vt Δομέστικος τῶν σχολῶν, qui sanè sit Comes Domesticus legionum, dum melius aliquid didicero. Sed a te destitutus, quem consulam habeo neminem, et coniecturis incertis niti cogor εὐδιάβλητον ἔχουσι τὴν φύσιν. Itaque nihil est, quod meam interpretationem magnopere desideres, qua non laudem spero, sed emolumentum, et tamen sic elaboro, quasi non famem sed famam spectem. Certè quicquid hic operaे consumo, in vetusto aliquo scriptore ponere malim. Longè fuit aut certè visa mihi est expeditior siue conuersio siue peruersio Demosthenis quam huius nouitij scriptoris, cuius oratio inaequalis est, aliàs concisa, aliàs superuacanea, plerumqüe hirta, strigosa et arena sine calce. adhibeo φάρμακα σοφὰ quae possum, sed verendum est ne morbi contagione ipse medicus affiliatur. ἀλλὰ πᾶς ἔρριπται κύβος: τολμᾶν τε καὶ ταλαιπωρεῖν ἀνάγκη. τὸ μὲν δῆ σύντομον τῆς ἱστορίας οὕτ' ἀηδὲς οὔτε μὴν ἀνωφελὲς εἶναι δοκεῖ. Nam primus tomus continet historiam Iudaicam ab exordio mundi vsque ad excidium Hierosolymitanum. Secundus Romanam a Iulio Caesare vsque ad Constantinum magnum. Tertius Constantinopolitanos imperatores a Constantino Magno vsque ad obitum Alexij Comneni. sub quo eiusqüe filijs autor ipse vixit: cui, vt monacho, proposita fuisse videtur ecclesiasticae duntaxat historiae descriptio, extra quam rarius ad alia euagatur quam vellem. Sed et haec ex Iosepho et alijs scriptoribus, qui nobis quidem perierunt, repetita, memoriam iuuabunt ac multarum rerum varietate nos (de me loquor et mei similibus in recentiorum scriptis non versatis) erudient. Monacho quidem huic, qualis qualis est, loculi mei plus debebunt quam Isocrati, Demostheni et Aeschini. famae, si qua de me fama est, plus fortassis incommodabit. praesertim cum Romae a quodam Benedicto Aegio sacerdote quoque conuertitur: cui, si mediocri ingenio et doctrina est, non difficile erit X annis aliquid luculentius praestare, quam mihi totidem mensibus, quibus valetudo incommodior et negociola quaedam multum ac plus semisse detrahunt. Cypriani nostri Ephemerides feliciter procedunt. Eclipsium opus absolutum est, quod te breui accepturum arbitror. Literas Bamgartnero reddendas curaui. Apud nos aluntur aliquot cohortes militum, et agitur περὶ συνθηκῶν πρὸς τὸν βαυαρὸν καὶ τῶν ἐπισκόπων τινὰς. Δεῖλόν γαρ (!) ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακὸν. Vale. Cal[endis] Iunij Anno 1556.

Hiero[nymus] Wolfius
 Tuus.